

Forfatter: Due, Frederik Gottschalk Haxthausen

Titel: BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Due, Frederik Gottschalk Haxthausen (1828-02-03)

Citation: Due, Frederik Gottschalk Haxthausen: "BREV TIL: Christie, Wilhelm Frimann Koren FRA: Due, Frederik Gottschalk Haxthausen (1828-02-03)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 373. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000173.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Due, Frederik Gottschalk Haxthausen, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

Fra Statssecrelair (fenere Statsminister) F Due til Christie.

Deres Høivelbaarenhed har modtaget saa mange Beviis af hans Majestæts særdeles Agtelse og Bevaagenhed, at jeg anseer det overflødig at paaberaabe disse for nt overtude Dem om, at H. M. vistnok med Fornøielse vil gribe den nye Anledning til at vise Dem Sin Deeltagelse i Deres Vel ved naadigst at opfylde Hr. Stift Amtmandens underdanige Ansøgning om det for Tiden ledigtværende Toldinspectorat i Bergen. Jeg troer imidlertid at kjende nogle af de Grunde, der have foranlediget, at Hans Majestæt endnu ikke har besvaret Deres Brev om denne Sag, ligesom og de Aarsager, der have givet Anledning til, at nysnævnte Embedes Besættelse indtil videre henstaaer ubesat. Hans Majestæt har naadigst tilladt mig desangaaende at tilskrive Deres Hvbhd., og hvilkensomhelst Beslutning De end, efter at have læst dette Brev, maatte tage, tør jeg anholde om, at dets Indhold, indtil videre, maatte blive mellem Dem og mig.

Endnu i den Alder, længe at kunne tjene Deres Fædreland, nødsagedes De, paa Grund af Deres svagelige Helbred, i det mindste for nogen Tid at forlade Embedsbanen, men ikke før anseer De Dem nogenlunde retableret, førend De tilbyder Staten Deres Tjeneste. Hans Majestæt billiger og høiagter denne Deres Tænke og Handlemaade, men det er vistnok ikke uden Grund, at H. M. frygter for, s. 374 at de med Toldinspectoraterne i Almindelighed og det i Bergen i Særdeleshed forbundne besværlige og ubehagelige Forretninger snart skulde virke ufordeelagtigt paa Deres endnu vaklende Sundhed.

I Deres Hvbhds Ønske om at erholde et Embede, der staaer saa langt under den Rang, De med saa megen Ret beklæder, saavel i Samfundet som i den offentlige Mening, gjenkjender Kongen Deres Uegennyttighed og Deres Beskedenhed ved ikke at ville være Staten til Byrde, uden ogsaa at yde den Deres Tjeneste. Hvor roesværdige disse Motiver ere, og hvor høi Priis H. M. end sætter paa disse Følelser, troer H. M. dog at turde erindre Dem om, at Deres Talenter og Kundskaber fordrer en mere ophøiet, en mere udvidet Sphære. Statsminister Sommerhjælms Død aabner Deres Høivelbaarenhed en, Deres Fortjenester værdig Virkekreds. Hans Majestæt paalægger mig at henlede Deres Høivelbaarenheds Opmærksomhed paa denne Sag. H. M. anseer dette Embede værdigt Deres almeentagtede Karakter, Deres Patriotisme, Deres nærværende Stilling og Rang, samt fuldkommen passende med Hensyn til Deres Helbredsforfatning. Hans Majestæt er overtudet om, at Ingen bedre end den Mand, der har saa megen Deel i vor Constitution, skulde kunne beklæde dette ved Grundloven fremkomne Embede, og Hans Majestæt er lige overbeviist om, at Ingen med mere Held skulde kunne røgte de dermed forbundne Forretninger end Deres Høivelbaarenhed, der, nu i Deres Konges Agtelse og personlige Venskab, tillige besidder et udstrakt Bekjendtskab til Deres Fædreland, dets Tarv og Behov. Enhver retsindet Nordmand vilde lykønske sig til dette Valg, og et tolvaarigt Ophold i Sverrig giver mig god Grund til at forsikre Deres Høivelbaarenhed om, at De her paa Stedet vilde blive modtagen med det hjertelige Venskab, Deres personlige, udmærkede Egenskaber allerede for flere Aar tilbage indgjød saa mangen agtværdig Svensk. Deres Høivelbaarenheds Udnævnelser. 375 vilde saaledes forene Alles Ønsker, og man vilde i dette Valg gjenkjende Hans Majestæts uafdelige Omhue for Norges Hæder og Held. Om 14 Dage gjør jeg en Tour til Christiania, tør jeg derfor bede Deres Høivelbaarenhed at adressere mig Deres behagelige Svar derhen, paa det at jeg derefter kan melde Hans Majestæt det Fornødne. Skulde Hr. Stiftamtmanden ville tilskrive Hans Majestæt, skal jeg med Fornøielse overlevere Deres Brev. Mit Ophold i Christiania bliver kun 8 à 10 Dage.

Jeg benytter dette Tilfælde for at bevidne Deres Høivelbaarenhed den uindskrænkede Høiagtelse, med hvilken jeg har den Ære at henleve, Hr. Stiftamtmand,

Deres ærbødigste
Fredr. Due.

Stockholm 3 Februar 1828.